

Jazzen klædte Aakjær og Jenle

Udsigten til mødet mellem jazz og Aakjær havde lokket mange til Jenle – og adskillige udtrykte håb om at Søren Kristiansen og Christina von Bülow indspiller melodierne på cd!

En af de komponister, der allerhelst satte musik til digte af forfatteren Jeppe Aakjær (1866-1930) var komponisten Carl Nielsen (1865-1931). Og lige så begejstret han var for Aakjær, ligeså lidt syntes han tilsyneladende om jazz: "Jeg tror jazz langsomt vil gå i sig selv!" skal Carl Nielsen have sagt. Det oplyste formanden for Skive Jazzklub, Ole Østerby, da jazzen i aftes mødte Aakjær på hans kunstnerhjem i Østsalling.

Men hvor Jenle ifølge formanden for Aakjærselskabet, Henning Linderoth, er på vej ud af sin sæson med et besøgstal, der er forøget med 450, er Skive Jazzklub kun ved at starte sin. Det skete med danmarkspremieren på Christina von Bülows og Søren Kristiansens arrangementer af Aakjærs sangskat. Koncerten fandt sted i laden på Jenle og omkring 150 var mødt op. Men der var ingen jazzstandarder at lytte til, for ideen var grebet med klædelig ydmyghed og respekt for ophavsmanden til de digte, der uvægerligt genlyder i hovederne på lytteren, når musikken spiller.

"Vi holder faktisk helt ufatteligt meget af den danske sangskat, og det har været vigtigt for os, at man kan høre, hvilke sange, der er tale om," forklarede Christina von Bülow, der mestrede såvel fløjte som saxofon. Smukke harmonier frembragt af såvel klaver som fløjte ledsagede de så kendte toner – og det var tydeligt, at satserne fra højskolesangbogen var brugt i de på en gang så velkendte og samtidig så usædvanlige arrangementer.

Klapsalverne var store – og det fungerede især godt i Thorvald Aagårds komposition til digtet om storken, der kommer med sommer, fra 1916. Men også oplevelsen af 'Jeg bærer med smil min byrde', som Aakjær skrev i 1906, og Carl Nielsen satte musik til i 1915, var stor. Og for nye fans af de to musikere, som der i aftenens løb må være kommet adskillige af, var det overraskende at høre, at den liflige fløjte slet ikke er Christina von Bülows hovedinstrument. Det er derimod saxofonen, der med sin varme toner gjorde rigtig meget godt for klassikeren om det enkle, men gode liv på landet, 'Spurven sidder stum bag kvist.'

Koncerten bød også på 'Jens Vejmand', 'Jeg er havren', 'Alle mine længsler' – og vistnok også en ret udbredt enighed blandt de fremmødte om, at jazzens møde med Aakjær ville såvel digter som komponister nok alligevel have syntes rigtig godt om.

Merete Just, Skive Folkeblad.